

Arrest

nr. 191 947 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF *loco* advocaat S. LECLERE en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Luanda. U verbleef tot aan uw vertrek in Luanda. U bent minderjarig. Uw vader is overleden in augustus 2010 en u woonde samen met uw moeder en uw twee broers en zussen. U maakte in 2014 uw middelbaar onderwijs af en volgde daarna een opleiding van zes maanden tot schoonheidsspecialist. In november 2015 kwam u in contact met een groepje jonge revolutionaire studenten. Jullie volgden het lot van 17 militanten die werden gearresteerd van nabij. Toen deze jongeren in maart 2016 veroordeeld werden besloten jullie een echte groepering te vormen. Jullie verzamelden informatie over de huidige situatie in het land en verspreidden pamfletten. Jullie kwamen om de twee weken samen. Op 02 april 2016 kwamen jullie samen om een manifestatie voor te bereiden die op 04 april 2016 zou plaatsvinden.

Tijdens jullie vergadering kwam een man in burger de binnenplaats op en vroeg of er drank werd verkocht. Zo'n tien minuten nadat deze man bij jullie binnenkwam hoorde u sirenes en werd de plaats

binnengevallen door de politie. U slaagde er in te ontsnappen en rende weg. Na 7km gelopen te hebben ging u een onafgewerkt huis binnen. U belde uw oom en vroeg hem u te komen ophalen. Hij nam u mee naar zijn huis. Bij u thuis vond uw moeder een briefje aan de deur dat men op zoek was naar jonge revolutionairen. De volgende dag werd het huis omsingeld en uw moeder uitgevraagd over uw activiteiten. Ook 's avonds kwam de politie nog terug om naar u te vragen. Uw moeder sprak met uw oom af dat zij zou ontkennen dat u haar dochter was. U bleef ondertussen gedurende drie weken ondergedoken bij uw oom, eveneens in Luanda. De situatie werd erger en erger. Uw oom had contact met ene mevrouw Mimi. Samen met haar regelde hij uw vertrek uit het land. U kwam op 29 april 2016 met haar per vliegtuig naar België, u diende onderweg in Congo over te stappen. Uiteindelijk vroeg u op 09 mei 2016 asiel aan in België.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een attest neer van uw sociaal assistent van het Rode Kruis waarin zij verklaart dat zij bij u een grote kwetsbaarheid observeert ten gevolge van uw pijnlijk verleden, het overlijden van uw vader en het feit dat u gescheiden bent van uw familie. Daarnaast getuigt zij dat u een sterke rechtvaardigheidsgevoel heeft.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van uw oppositiepraktijken. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering actief te zijn geweest in enige jongerenbeweging en om die reden verdere vervolging dient te vrezen.

In de eerste plaats kunnen er grote vraagtekens geplaatst worden bij het profiel dat u van zichzelf ophangt. U verklaart minderjarig te zijn en dit wordt eveneens aangenomen door de Dienst Voogdij, verantwoordelijk tot de vaststelling van de leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004. De Dienst Voogdij oordeelde in haar beslissing van 09 november 2016 op basis van een leeftijdsonderzoek dat u 15.7 jaar oud zou zijn, met een standaarddeviatie van anderhalf jaar. Volgens de Dienst Voogdij ondersteunen uw jeugdige gedragingen deze vaststelling. Dit blijkt echter niet uit de informatie die in uw visumdossier wordt teruggevonden. Hieruit blijkt vooreerst dat u geboren zou zijn in 1993 en sinds 2013 werknemer zou zijn bij de firma Nseka Dilua (zie documenten visumdossier toegevoegd aan administratief dossier). Daarnaast blijkt hieruit eveneens dat u reeds verschillende keren een visum heeft aangevraagd, zijnde in augustus 2013, januari 2014 en augustus 2014, maar dat dit u steeds werd geweigerd. Deze informatie werd teruggevonden uit een vergelijking van uw vingerafdrukken, waarvan het algemeen geweten is dat het onmogelijk is dat twee personen dezelfde vingerafdruk hebben. Zodoende kan er moeilijk aan getwijfeld worden dat het één en dezelfde persoon betreft en brengt deze informatie uw geloofwaardigheid reeds ernstige schade toe. Wanneer u een eerste keer met deze bevindingen wordt geconfronteerd ontkent u ooit een visum te hebben aangevraagd (verklaring DVZ vraag 30). Later informeert uw voogd de asielinstanties dat mogelijks uw oom in 2012 een visumaanvraag op uw naam heeft ingediend (zie e-mail toegevoegd aan administratief dossier). Op het Commissariaat-generaal verklaart u enkel verwonderd te zijn over de opgedoken informatie en herhaalt u dat uw oom mogelijks documenten regelde maar u zelf nooit iets heeft aangevraagd. U haalt enkel een mogelijke visumaanvraag aan kort na het overlijden van uw vader in augustus 2010 (gehoorverslag CGVS p.5 en p.18). U geeft verder aan zich niet te herinneren ooit naar een ambassade te zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.17). U verklaart formulieren te hebben ingevuld voor uw oom maar herinnert zich niet wat u daar precies op diende in te vullen, u kan alleen bevestigen dat het niet ging om informatie over u persoonlijk en dat u dit niet ondertekend heeft (gehoorverslag CGVS p.15-16). In uw visumdossier wordt wel degelijk een door u ingevuld persoonlijk aanvraagformulier teruggevonden evenals visumaanvragen daterende ruimschoots na het overlijden van uw vader. **Uw verklaringen stemmen derhalve niet overeen met de objectieve informatie die blijkt uit uw visumdossier waardoor kan worden geconcludeerd dat u niet de nodige inspanningen levert om het Commissariaat-generaal correcte informatie te verschaffen, wat uw geloofwaardigheid reeds schade berokkent.**

Daarnaast worden de vermoedens omtrent uw leeftijd verder versterkt door uw eigen verklaringen met betrekking tot uw schoolloopbaan.

U verklaart voor het Commissariaat-generaal uw middelbaar onderwijs reeds te hebben afgemaakt op 15-jarige leeftijd, dit terwijl u om financiële redenen geregeld periodes niet naar school kon gaan (gehoorverslag CGVS p.4 en p.8), wat op zich reeds opmerkelijk is. Voor de

Dienst Vreemdelingenzaken heeft u bovendien op dit vlak afwijkende verklaringen afgelegd. Daar verklaarde u enerzijds in november 2015 in het tiende jaar te hebben gezeten (vragenlijst CGVS vraag 3) en anderzijds toen het vijfde jaar te zijn begonnen maar dit niet te hebben afgemaakt (verklaring DVZ vraag 11).

Gezien deze tegenstrijdige vaststellingen blijft er gerede twijfel bestaan omtrent uw leeftijd en brengt deze onduidelijkheid eveneens met zich mee dat uw geloofwaardigheid reeds wordt aangetast.

Wat betreft uw vrees voor vervolging dient vooreerst te worden aangestipt dat uw gebrekkige kennis van het oppositielandschap in Angola er voor zorgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring zelf actief te zijn geweest in een jongerengroepering. U verklaart dat uw voornaamste activiteit er in bestond informatie te verzamelen rond de gebeurtenissen in Angola en deze informatie binnen uw groepering te bespreken (gehoorverslag CGVS p.11). Echter, u kunt niet aangeven op welke manier u naar deze informatie zocht en wat uw voornaamste bronnen waren om objectieve informatie te verkrijgen. U geeft niet spontaan aan kritische websites of kranten te hebben geraadpleegd. Wanneer u gevraagd wordt hoe u informatie opzocht op internet geeft u in eerste instantie enkel aan namen van boeken te hebben ingetikt (gehoorverslag CGVS p.11). Wanneer u wordt gevraagd of er specifieke websites bestaan waar de problemen in het land worden besproken geeft u aan van wel maar dient de vraag u vijf keer herhaald te worden alvorens u aangeeft het op tv te hebben gevolgd (gehoorverslag CGVS p.12). Wanneer verder wordt aangedrongen in welke media men hierover het best informatie kon verkrijgen noemt u enkel Jornal de Angola en krantjes die gratis worden verspreid (gehoorverslag CGVS p.12). Het is pas wanneer u vervolgens tot driemaal toe werd gevraagd welke kranten hier meer aandacht aan besteedden of kritischer waren dat u Folha 8 aanhaalt, een krant die bekend staat om zijn kritische berichtgeving en om die reden reeds geregeld problemen kende (Reporters without borders – Convicted journalist faces year in prison for libel – 12.10.2011). U verklaart evenmin enige kritische radiozenders te kennen (gehoorverslag CGVS p.26). **Het brengt uw geloofwaardigheid ernstige schade toe dat u er allerminst spontaan in slaagt aan te geven wat uw voornaamste informatiebronnen waren.** Indien u tweewekelijks de ontwikkelingen in het land besprak valt het moeilijk aan te nemen dat u niet spontaan de media vernoemt waar u uw informatie haalde. Dat u daarbij enkel Jornal de Angola vernoemt, volgens de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (Freedom House – Angola – 2016) één van de grootste kranten van het land die onder strikte overheidscontrole staat, is hierbij uiterst opmerkelijk. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat daarnaast nog een ruim aanbod van alternatieve, meer kritische nieuwssites bestaat, dewelke u niet blijkt te kennen. **Dat u niet bekend bent met de mediakanalen waar men objectieve informatie kan verkrijgen terwijl u verklaart intensief dergelijke informatie te hebben gezocht, schaadt de geloofwaardigheid van uw beweerde activiteiten fundamenteel.** Men zou namelijk verwachten dat men kritische kranten eerder als een bron van informatie zou gaan beschouwen, zeker gezien de kwalijke reputatie van de Angolese pers waarvan uit de toegevoegde informatie blijkt dat deze zich vaak bezondigt aan zelfcensuur. **Dat u in uw zoektocht naar kritische informatie enkel de algemene perskanalen zou kennen en nauwelijks bekend zou zijn met andere nieuwssites, radiozenders of kranten die wel een kritische stem laten horen ondergraaft uw geloofwaardigheid.**

Hoewel u enige informatie verschaft over de vervolging van de 17 arrestanten en zelfs grondwetsartikelen kunt citeren komt dit uw geloofwaardigheid allerminst ten goede. Dit geeft namelijk eerder blijk van ingestudeerde kennis aangezien hierboven is aangetoond dat u er niet in slaagt weer te geven hoe u deze informatie heeft bekomen daar u niet bekend bent met alternatieve kritische informatiebronnen. Het is dan ook met betrekking tot uw persoonlijke activiteiten dat u in gebreke blijft waardoor uw geloofwaardigheid wordt aangetast.

Ook uw kennis rond het milieu van de jongerenbewegingen schiet tekort zodat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring daadwerkelijk bij deze bewegingen betrokken te zijn geweest. Zo hoorde u niet over Central 7311 (gehoorverslag CGVS p.27), volgens de toegevoegde informatie (COI Focus – Angola, de Angolese lente – 28.10.2013) een overkoepelend forum voor opposanten waarvan de door u genoemde Luaty Beirao (gehoorverslag CGVS p.26) een sleutelfiguur uitmaakt. Daarbij wordt u eveneens Batida genoemd, wat u duidt als de bijnaam van iemand van de groep van 17 waarvan u de echte naam niet kent en niet weet op welke manier hij actief was (gehoorverslag CGVS p.28). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat dit geen persoon betreft maar een muziekgroep waarvan de door u genoemde Luaty Beirao deel van uitmaakt. Noch herkent u een andere bijnaam van deze Luaty Beirao wanneer die u genoemd wordt (gehoorverslag CGVS p.28). Evenmin kent u de bekendste figuren binnen de 'Movimento Jovens Revolucionarios de Angola (MJRA), waarvan u verklaart dat uw groepering er banden mee heeft (gehoorverslag CGVS p.10 en p.27). Ook William Tonnet is u niet bekend (gehoorverslag CGVS p.27), de leider van de krant Folha 8 die u vernoemt en die uitgebreid in de media verscheen in verband met de problemen die hij kende ten

gevolge van zijn krant. Daarnaast verklaart u geen gelijkaardige groeperingen als de uwe te kennen. Nochtans bent u op de hoogte van hun bestaan en verklaart dat jullie informatie uitwisselden maar kan geen verdere informatie verschaffen over enige andere groeperingen of hun leden (gehoorverslag CGVS p.25). **Hieruit blijkt dat uw kennis uiterst gefragmenteerd is en niet getuigt van een nauwe betrokkenheid bij de Angolese jongerenbewegingen, wat uw geloofwaardigheid opnieuw schade berokkent.**

Niet alleen slaagt u er niet in te overtuigen van uw betrokkenheid ten gevolge van uw gebrekkige kennis van het milieu van deze jongerenbewegingen en het oppositielandschap, echter, indien dit al het geval zou zijn – wat niet wordt aangenomen - kon u evenmin aannemelijk maken om die reden enige persoonlijke vervolging te moeten vrezen. U verklaart slechts een groep geweest te zijn van acht jongeren (gehoorverslag CGVS p.10) die niet samenwerkten met enige andere groeperingen (gehoorverslag CGVS p.25). U verklaart onderling om de twee weken te vergaderen en bij drie gelegenheden pamfletten te hebben verspreid (gehoorverslag CGVS p.13). U verklaart nog nooit te hebben deelgenomen aan een manifestatie (gehoorverslag CGVS p.14) en weet niet of nog andere groeperingen betrokken waren bij de manifestaties die jullie op het moment van de politie-inval aan het plannen waren (gehoorverslag CGVS p.27). U verklaart dat uw familie niet politiek actief was en dat thuis niet over politiek werd gepraat (gehoorverslag CGVS p.9). **Gezien het profiel dat u van uw beweging schetst slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat jullie onder de aandacht zouden zijn gekomen van de Angolese autoriteiten.** Het is niet aannemelijk dat u louter op basis van de door u beschreven activiteiten actief zou opgespoord en vervolgd worden. Wanneer u wordt gevraagd hoe uw groepering onder de aandacht van de autoriteiten kwam kan u enkel aangeven dat het moet zijn opgevallen aangezien jullie tweewekelijks vergaderden (gehoorverslag CGVS p.21), maar kan u niet aangeven aan hoe dit dan precies de autoriteiten ter ore zou zijn gekomen. U verklaart dat na de arrestatie van de 17 jongeren men aandacht begon te hebben voor andere groeperingen (gehoorverslag CGVS p.25), daarmee op geen enkele manier aangevend op welke manier zij dan wel bij u terecht kwamen. U noemt het enkel logisch dat zij dan ook naar u op zoek zouden zijn (gehoorverslag CGVS p.26). **Dit kan bezwaarlijk worden beschouwd als enige concrete elementen waardoor de autoriteiten op de hoogte werden gesteld van de activiteiten van u en uw vrienden.** U verklaart dat u persoonlijk gezocht zou worden omdat u uw mening heeft gegeven en verschillende opzoekingen heeft gedaan (gehoorverslag CGVS p.26), daarmee nog steeds geen concrete verklaring gevend over hoe u de aandacht zou hebben getrokken. U verklaart daarnaast dat een lid van jullie groepering verdwenen is en hij informatie kan hebben doorspeeld (gehoorverslag CGVS p.21). U verklaart dat u nooit nog enig nieuws van hem heeft vernomen, zodoende is de bewering dat hij informatie kan hebben doorspeeld louter een speculatie van uwentwege. U geeft daarenboven aan u voor de inval door de politie bedreigd te hebben gevoeld maar kunt ook dit niet hard maken. U verklaart te weten dat de politie u schaduwde maar verwijst daarvoor opnieuw enkel naar het verdwenen groepslid (gehoorverslag CGVS p.20-21). U verklaart dat u of anderen van uw groep voordien nooit enige problemen hebben gekend met de politie en aan niets ander gemerkt te hebben in de gaten te worden gehouden door de politie (gehoorverslag CGVS p.21). Dit lijkt dan ook louter een blote verklaring die op geen enkele manier steun vindt in enige feiten. **U slaagt er dan ook niet in aan te tonen op welke manier u onder de aandacht zou zijn gekomen van de Angolese autoriteiten.**

Daarnaast blijkt uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier ('Human Rights Watch – Angola, country summary – januari 2016' en 'Amnesty International – Angola 2015/2016') **evenmin dat er repressief wordt opgetreden tegen iedereen die zich enigszins zou organiseren.** Weliswaar wordt door de Angolese autoriteiten repressief opgetreden tegenover prominente activisten en journalisten die de regering bekritisieren of opkomen voor fundamentele rechten en worden bijeenkomsten uit elkaar geslagen, nergens in deze informatie blijkt echter dat willekeurige burgers omwille van enige kleinschalige acties zouden worden gearresteerd en actief worden opgespoord. U geeft zelf aan dat het klopt dat niet iedereen systematisch wordt opgespoord maar verklaart dat dit bij u wel het geval was (gehoorverslag CGVS p.26). U kan echter geen enkele reden aanduiden waarom u dan wel met man en macht zou gezocht worden en risico zou lopen op vervolging bij een terugkeer naar Angola. **Zowel uit uw verklaringen als uit objectieve landeninformatie blijkt derhalve niet dat er enige geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen uw land van herkomst te hebben verlaten uit vrees voor vervolging omwille van enige politieke activiteiten.**

Daarnaast is het eveneens uiterst opmerkelijk dat u geen enkele interesse aan de dag legt voor de gebeurtenissen in de nasleep van de politie-inval.

U weet niet of iemand werd opgepakt tijdens de politieinval, u weet niet wat anderen van uw groep na dit incident hebben gedaan en u weet niet of, net zoals uw moeder, ook familieleden van andere groepsleden werden lastig gevallen. U kunt enkel vermoeden dat de politie ook bij andere leden de politie langsging (gehoorverslag CGVS p.22-24). **Indien u na dit incident werkelijk vreesde voor**

verdere vervolging is het uiterst bevreemdend dat u zich niet zou interesseren in het lot van diegenen die zich in een zelfde situatie bevonden. Het valt namelijk aan te nemen dat u tracht een zo volledig mogelijk zich te hebben op het risico dat u loopt indien u nog langer in het land bleef vooraleer de drastische stap te zetten uw land van herkomst te verlaten. Dat u zich geen beeld trachtte te vormen van het risico dat u liep en geen enkele stap ondernam om informatie te verkrijgen van uw lotgenoten zorgt er opnieuw voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging. U verbleef nochtans nog drie weken bij uw oom in Luanda, dit terwijl hij nog geregeld contact had met uw moeder (gehoorverslag CGVS p.14 en p.20), zodoende had u wel degelijk de mogelijkheid enige navraag te doen naar anderen in een gelijkaardige situatie. U verklaart dat uw oom niet wou dat u informatie over hen zou verzamelen omdat u op die manier nog meer gevaar zou lopen (gehoorverslag CGVS p.22). Er kan echter niet worden ingezien hoe het contacteren van andere groepsleden uw risico op vervolging zou vergroten, aangezien u verklaart te vermoeden dat de autoriteiten al op de hoogte zouden zijn van al jullie contactgegevens. **Dat uw oom op basis van deze beperkte informatie zou besluiten u het land te doen verlaten is dan ook niet aannemelijk.**

Wat hierbij nog meer in het oog springt is uw verklaring dat de manifestatie die jullie voorbereidden, namelijk de manifestatie die zou plaatsvinden op 04 april 2016 om het lot van de 17 arrestanten aan te klagen, niet zou hebben plaatsgevonden. U verklaart dat het niet kon doorgaan aangezien er bij jullie werd ingevallen. Wanneer u er wordt op gewezen dat er wel degelijk een manifestatie heeft plaatsgevonden kunt u enkel antwoorden dat u er niet op heeft gelet (gehoorverslag CGVS p.27). Uit de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal blijkt namelijk deze manifestatie wel heeft plaatsgevonden (Africanews – Angola, une manifestation de l'opposition paralysée par la police – 11.04.2016). De politie zou gedurende de manifestatie echter hardhandig tussenbeide zijn gekomen. Dat u niet op de hoogte bent dat deze manifestatie heeft plaatsgevonden en hier niet de minste interesse voor aan de dag legt schaadt uw geloofwaardigheid persoonlijk bij de organisatie hiervan betrokken te zijn geweest, aangezien het organiseren van dergelijke manifestaties de achterliggende reden van uw vervolging zou uitmaken. Ook al zou u ondergedoken zijn, niets weerhoudt u er van hier enige informatie over te verzamelen.

Uit bovenstaande argumenten blijkt dan ook dat u niet in staat bent aan te tonen betrokken geweest te zijn bij een groep van jonge revolutionairen en om die reden vervolging te vrezen.

De documenten die u neerlegt, namelijk de verklaring van uw assistent bij het Rode Kruis, zijn niet in staat deze appreciatie te wijzigen. Uw sociaal assistent kan enkel getuigen over haar persoonlijke indrukken van uw gedrag in het opvangcentrum, op geen enkele manier kan zij objectieve uitspraken doen over uw activiteiten in Angola of de oorzaak van uw gedrag, zij is hiervoor namelijk volledig aangewezen op uw verklaringen. Zij is niet in staat enige objectieve elementen aan te brengen die uw geloofwaardigheid zouden kunnen herstellen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoekster vraagt in hoofdorde de toekenning van de vluchtelingenstatus. Zij beroept zich in deze op de schending van artikelen 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980

(Vreemdelingenwet) en artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Over haar leeftijd en profiel laat verzoekster gelden dat haar minderjarigheid niet kan worden betwist gelet op het uitgevoerde leeftijdsonderzoek. Verder wijst verzoekster erop dat haar oom alles regelde na de dood van haar vader. Zo heeft deze waarschijnlijk ook een visum voor België aangevraagd in 2013 en 2014. Verzoekster verwijst voorts naar haar eerdere gezegden. Volgens haar is het geloofwaardig dat haar oom een visumaanvraag indiende in haar naam. Hij vroeg verzoekster om documenten in te vullen doch zij durfde geen verdere informatie vragen. Deze verklaring is plausibel gelet op haar jeugdige leeftijd.

Verzoekster erkent dat zij jong was toen zij stopte met school. Dat zij jong afstudeerde is niet merkwaardig nu zij een vroegrijp kind was. *“Het feit dat ze erg goed kon leren betekend echter niet dat ze de nodige maturiteit had. Haar verklaringen moeten dan ook in het licht van haar jonge leeftijd worden nagekeken.”*

Over haar activisme, doet verzoekster gelden:

“Het commissariaat-generaal verwijt aan (A.) niet veel informatie te hebben gegeven over de bronnen die ze raadpleegde om objectieve informatie te kunnen krijgen.

Ze heeft nochtans uitgebreide informatie gegeven over de wetsartikelen die voor het verdedigen van de activisten van groot belang waren:

(...)

De gedetailleerde informatie die (A.) heeft aangegeven toont duidelijk aan dat ze met de problematiek van de activisten betrokken was, en dat ze werkelijk informatie verzameld heeft in het kader van haar groepering.

Tijdens haar verhoor verwees ze voornamelijk naar de krant Folha 8. Deze krant was gratis en gezien de groepering geen financiering had, moesten ze met hun eigen middelen werken. (A.) had weinig geld om andere kranten te kopen. Ook de toegang tot internet en televisie was beperkt. Ze kon dan ook enkel wat voorhanden was gebruiken. “Welke las je dan? Noticaïro, Journal de Angola. Krantjes zoals de Metro die gratis worden uitgedeeld” (CGVS p. 12).

Haar kan dan ook niet verweten worden weinig andere bronnen te hebben geraadpleegd, gezien de moeilijke toegang tot informatie. In tegenstrijd met wat het commissariaat-generaal beweert brengt dit niet haar geloofwaardigheid ernstige schade toe.

Betreffende haar kennis rond het milieu van jongerenbewegingen heeft (A.)volgende verklaringen afgelegd:

(...)

Deze gedetailleerde antwoorden ((A.)was toen maar 13 jaar oud!) zijn het bewijs van een reëel betrokkenheid bij de Angolese jongerenbewegingen.”

Verder betoogt verzoekster:

“Het feit dat ze weinig informatie heeft kunnen geven over wat er met haar vrienden is gebeurd kan worden uitgelegd door het feit dat ze ondergedoken was bij haar oom die haar verboden had om buiten te komen of vragen te stellen.

Hij was nogal woedend tegen haar omwille van de problemen die ze “veroorzaakt” had en wou geen informatie proberen te krijgen over haar vrienden.

Het is dan ook niet een teken van weinig interesse.”

Verzoekster vervolgt:

“In tegenstrijd met wat het Commissariaat-generaal beweert bestaat er een zware repressie tegen iedereen die zich tegen de regering verzet. Volgens Amnesty International “Freedoms of expression, association and assembly were severely restricted. (...) The authorities used criminal defamation laws and state security legislation to harass, arbitrarily arrest and detain individuals for peacefully expressing their vies, and to restrict press freedom” (Amnesty International, report 2015-2016, p. 87).

De aanhoudingen zijn willekeurig en betreffen alle personen die zich tegen de regering durven te verzetten.

Er bestaat dan ook, voor (A.), een reëel risico tot vervolging omwille van haar politieke activiteiten.”

Verzoekster ontkent verder ooit te hebben gezegd dat de manifestatie van 4 april 2006 nooit plaatsvond. *“Haar groepering was van plan om deel te nemen aan deze nationale manifestatie. Ze hadden activiteiten voorbereid voor die datum maar omwille van het feit dat er bij hen ingevallen werd, konden hun activiteiten, in het kader van de algemene manifestatie, niet plaatsvinden.*

De manifestatie was echter door andere groeperingen georganiseerd en vond dan ook plaats op 4 april 2016.”

Verzoekster geeft vervolgens een algemene uiteenzetting aangaande de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. In dit kader verwijst zij onder meer naar artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet. Tevens benadrukt zij haar jeugdige leeftijd en stelt zij dat men, ondanks dat zij een vroegrijp kind is, van haar niet kan verwachten dat zij antwoorden verstrekt zoals een volwassene. Voorts geeft zij aan dat haar relaas samenhangend en plausibel is en overeenstemt met algemene informatie over Angola.

2.1.2. Omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoekster de schending aan van artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Zij vraagt ondergeschikt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en stelt een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster een brief over haar leeftijdsbepaling bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekster verwijst naar artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet, kan vooreerst worden opgemerkt dat dit artikel met ingang van 1 september 2013 werd opgeheven. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten omdat zij door de politie werd geïnterviewd omwille van haar activisme voor een groep jonge revolutionairen.

Verzoekster legde tegenstrijdige verklaringen af over zowel de naam van als haar benaming voor de groepering waartoe zij zou hebben behoord. In de vragenlijst gaf zij voor deze groepering eenvoudigweg een naam en stelde zij: *“Ik maakte deel uit van de Grupo de reflexao revolucionario”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.3.). Wanneer haar bij het CGVS expliciet werd gevraagd naar de naam van haar groepering, verklaarde verzoekster echter: *“De groep waar ik deel van uitmaakte had nog geen naam. Maar de activisten waren deel van de Movimento dos Jovens Revolucionao de Angola, MJRA (...) Wij gebruikten alleen de term Jovens Revolucionao”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.10).

Verder wordt in de bestreden beslissing aangaande verzoekers beweerde activisme zeer terecht gemotiveerd:

“Wat betreft uw vrees voor vervolging dient vooreerst te worden aangestipt dat uw gebrekkige kennis van het oppositielandschap in Angola er voor zorgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring zelf actief te zijn geweest in een jongerengroepering. U verklaart dat uw voornaamste activiteit er in bestond informatie te verzamelen rond de gebeurtenissen in Angola en deze informatie binnen uw groepering te bespreken (gehoorverslag CGVS p.11). Echter, u kunt niet aangeven op welke manier u naar deze informatie zocht en wat uw voornaamste bronnen waren om objectieve informatie te verkrijgen. U geeft niet spontaan aan kritische websites of kranten te hebben geraadpleegd.

Wanneer u gevraagd wordt hoe u informatie opzocht op internet geeft u in eerste instantie enkel aan namen van boeken te hebben ingetikt (gehoorverslag CGVS p.11). Wanneer u wordt gevraagd of er specifieke websites bestaan waar de problemen in het land worden besproken geeft u aan van wel maar dient de vraag u vijf keer herhaald te worden alvorens u aangeeft het op tv te hebben gevolgd

(gehoorverslag CGVS p.12). Wanneer verder wordt aangedrongen in welke media men hierover het best informatie kon verkrijgen noemt u enkel Jornal de Angola en krantjes die gratis worden verspreid (gehoorverslag CGVS p.12). Het is pas wanneer u vervolgens tot driemaal toe werd gevraagd welke kranten hier meer aandacht aan besteedden of kritischer waren dat u Folha 8 aanhaalt, een krant die bekend staat om zijn kritische berichtgeving en om die reden reeds geregeld problemen kende (Reporters without borders – Convicted journalist faces year in prison for libel – 12.10.2011). U verklaart evenmin enige kritische radiozenders te kennen (gehoorverslag CGVS p.26). **Het brengt uw geloofwaardigheid ernstige schade toe dat u er allerm minst spontaan in slaagt aan te geven wat uw voornaamste informatiebronnen waren.** Indien u tweewekelijks de ontwikkelingen in het land besprak valt het moeilijk aan te nemen dat u niet spontaan de media vernoemt waar u uw informatie haalde. Dat u daarbij enkel Jornal de Angola vernoemt, volgens de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (Freedom House – Angola – 2016) één van de grootste kranten van het land die onder strikte overheidscontrole staat, is hierbij uiterst opmerkelijk. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat daarnaast nog een ruim aanbod van alternatieve, meer kritische nieuwssites bestaat, dewelke u niet blijkt te kennen. **Dat u niet bekend bent met de mediakanalen waar men objectieve informatie kan verkrijgen terwijl u verklaart intensief dergelijke informatie te hebben gezocht, schaadt de geloofwaardigheid van uw beweerdde activiteiten fundamenteel.** Men zou namelijk verwachten dat men kritische kranten eerder als een bron van informatie zou gaan beschouwen, zeker gezien de kwalijke reputatie van de Angolese pers waarvan uit de toegevoegde informatie blijkt dat deze zich vaak bezondigt aan zelfcensuur. **Dat u in uw zoektocht naar kritische informatie enkel de algemene perskanalen zou kennen en nauwelijks bekend zou zijn met andere nieuwssites, radiozenders of kranten die wel een kritische stem laten horen ondergraaft uw geloofwaardigheid.**

Hoewel u enige informatie verschaft over de vervolging van de 17 arrestanten en zelfs grondwetsartikelen kunt citeren komt dit uw geloofwaardigheid allerm minst ten goede. Dit geeft namelijk eerder blijk van ingestudeerde kennis aangezien hierboven is aangetoond dat u er niet in slaagt weer te geven hoe u deze informatie heeft bekomen daar u niet bekend bent met alternatieve kritische informatiebronnen. Het is dan ook met betrekking tot uw persoonlijke activiteiten dat u in gebreke blijft waardoor uw geloofwaardigheid wordt aangetast.”

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten.

Dat zij de betrokken wetsartikelen kon geven, wordt reeds in de voormelde motivering uitdrukkelijk en terdege in rekening genomen en doet geen afbreuk aan haar gebrek aan spontane verklaringen en aan haar lacunaire kennis omtrent de mediakanalen in haar land van herkomst.

Verder blijkt uit verzoeksters voormelde gezegden genoegzaam dat zijzelf en de leden van haar groepering wel degelijk beschikten over de nodige toegang tot internet en televisie.

Dat verzoekster het voornamelijk zou hebben gehad over de krant Folha 8, mist gelet op het voorgaande feitelijke grondslag en kan niet ernstig worden genomen.

Verder wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Ook uw kennis rond het milieu van de jongerenbewegingen schiet tekort zodat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring daadwerkelijk bij deze bewegingen betrokken te zijn geweest. Zo hoorde u niet over Central 7311 (gehoorverslag CGVS p.27), volgens de toegevoegde informatie (COI Focus – Angola, de Angolese lente – 28.10.2013) een overkoepelend forum voor opposanten waarvan de door u genoemde Luaty Beirao (gehoorverslag CGVS p.26) een sleutelfiguur uitmaakt. Daarbij wordt u eveneens Batida genoemd, wat u duidt als de bijnaam van iemand van de groep van 17 waarvan u de echte naam niet kent en niet weet op welke manier hij actief was (gehoorverslag CGVS p.28). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat dit geen persoon betreft maar een muziekgroep waarvan de door u genoemde Luaty Beirao deel van uitmaakt. Noch herkent u een andere bijnaam van deze Luaty Beirao wanneer die u genoemd wordt (gehoorverslag CGVS p.28). Evenmin kent u de bekendste figuren binnen de ‘Movimento Jovens Revolucionarios de Angola (MJRA), waarvan u verklaart dat uw groepering er banden mee heeft (gehoorverslag CGVS p.10 en p.27). Ook William Tonnet is u niet bekend (gehoorverslag CGVS p.27), de leider van de krant Folha 8 die u vernoemt en die uitgebreid in de media verscheen in verband met de problemen die hij kende ten gevolge van zijn krant. Daarnaast verklaart u geen gelijkaardige groeperingen als de uwe te kennen. Nochtans bent u op de hoogte van hun bestaan en verklaart dat jullie informatie uitwisselden maar kan geen verdere informatie verschaffen over enige andere groeperingen of hun leden (gehoorverslag CGVS p.25).

Hieruit blijkt dat uw kennis uiterst gefragmenteerd is en niet getuigt van een nauwe betrokkenheid bij de Angolese jongerenbewegingen, wat uw geloofwaardigheid opnieuw schade berokkent.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Zij beperkt zich tot een selectieve lezing, herhaling en bevestiging van een aantal van haar eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde motieven.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Wat hierbij nog meer in het oog springt is uw verklaring dat de manifestatie die jullie voorbereidden, namelijk de manifestatie die zou plaatsvinden op 04 april 2016 om het lot van de 17 arrestanten aan te klagen, niet zou hebben plaatsgevonden. U verklaart dat het niet kon doorgaan aangezien er bij jullie werd ingevallen. Wanneer u er wordt op gewezen dat er wel degelijk een manifestatie heeft plaatsgevonden kunt u enkel antwoorden dat u er niet op heeft gelet (gehoorverslag CGVS p.27). Uit de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal blijkt namelijk deze manifestatie wel heeft plaatsgevonden (Africanews – Angola, une manifestation de l’opposition paralysée par la police – 11.04.2016). De politie zou gedurende de manifestatie echter hardhandig tussenbeide zijn gekomen. Dat u niet op de hoogte bent dat deze manifestatie heeft plaatsgevonden en hier niet de minste interesse voor aan de dag legt schaadt uw geloofwaardigheid persoonlijk bij de organisatie hiervan betrokken te zijn geweest, aangezien het organiseren van dergelijke manifestaties de achterliggende reden van uw vervolging zou uitmaken. Ook al zou u ondergedoken zijn, niets weerhoudt u er van hier enige informatie over te verzamelen.”

Verzoekster slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven.

In tegenstelling met wat zij tracht voor te houden, ontkende zij wel degelijk dat de manifestatie op 4 april plaatsvond, bleek zij over deze manifestatie geheel onwetend en vertoonde zij hiervoor niet de minste interesse (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.27). Gelet op haar voorgedragen activisme en problemen, mocht dit van haar nochtans wel degelijk worden verwacht.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende activisme voor een groep jonge revolutionairen. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproten.

Dit geldt nog des te meer nu verzoekster over deze problemen, meer bepaald over het aantal keren dat de politie haar bij haar moeder kwam zoeken, meermaals incoherente verklaringen heeft afgelegd. In de vragenlijst maakte verzoekster slechts melding van één bezoek aan haar moeder en verklaarde zij hierover dat het huis werd overhoop gehaald en dat haar moeder niet thuis was (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS had verzoekster het initieel over twee bezoeken door de politie. De eerste keer zou er niemand thuis geweest zijn doch werd er een bericht achtergelaten dat verzoekster lid was van de groep. De tweede keer, de dag nadien, zouden ze zijn teruggekomen en zou verzoeksters moeder hebben ontkend dat verzoekster haar dochter was (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). Later tijdens het gehoor had verzoekster het dan weer over drie bezoeken vanwege de politie. De eerste keer zouden ze nog de dag zelf documenten van verzoekster hebben gezocht. De tweede keer, ongeveer drie dagen later, zouden ze gevraagd hebben waar verzoekster was en waar haar documenten waren. Verzoeksters moeder zou hebben gezegd dat zij van niets wist. De derde keer, wanneer verzoekster reeds de tweede week bij haar oom verbleef, zou verzoeksters moeder zijn bedreigd met de gevangenis en zou deze hebben gezegd dat zij niet wist waar verzoekster was (*ibid.*, p.22-23). Vervolgens had verzoekster het daarenboven plots over een vierde bezoek door de politie. Dit bezoek zou hebben plaatsgevonden dezelfde dag als het derde bezoek en haar moeder zou tijdens dit vierde bezoek hebben ontkend dat verzoekster haar dochter was (*ibid.*, p.23).

De door verzoekster neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De e-mail van verzoeksters voogd bevat geen gegevens die de voormelde vaststellingen kunnen ontkrachten.

Het attest van verzoeksters sociaal assistente kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoekster beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS